

РЕШЕНИЕ

№ 3943

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2367** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЕТ „Габриела Тодорова – Солар“ с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 89 от 09.01.2023 г., постановено по НАХД № 13014/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 15-ти състав, с което е потвърдено НП № 16 от 23.09.2022 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие (А.), с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева на основание на чл. 64, ал. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) за нарушение на чл. 38, ал. 8 от ЗЕВИ и чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117/14.10.2011 г.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението. Счита, че не е ясно под коя правна норма е подведена административнонаказателната отговорност, което се явява съществено нарушение на правото на защита.

В съдебно заседание, касаторът, чрез адв. Д. поддържа жалбата.

Ответникът – изпълнителният директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие, чрез юрк. М., оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че ЕТ „ГАБРИЕЛА ТОДОРОВА - СОЛАР”, ЕИК[ЕИК] е със седалище и адрес на управление област В., [община], [населено място] 3918,[жк], бил производител на енергия от възобновяем източник - слънчева енергия с обща инсталирана мощност над 30 Кw, а именно 112,8 KW, генерирана от енергиен обект ФтЕЦ „Вещица”, находящ се в област В., [община], [населено място], У ПИ VI-102, кв. 18, ПИ 0090009 и ПИ 009036 с обща инсталирана мощност 0,1128 MW. В качеството си на производител на енергия от възобновяеми източници, ЕТ „ГАБРИЕЛА ТОДОРОВА - СОЛАР”, ЕИК[ЕИК] следвало да подаде в предвидения срок, а именно - един календарен месец след месеца, в който енергията е произведена, заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произведената електрическа енергия за месец октомври 2021 г.

За така произведената електрическа енергия от възобновяеми източници едноличният търговец не подал в предвидения срок - един календарен месец след месеца, в който енергията е произведена, заявление за издаване и прехвърляне на гаранции и по този начин ЕТ не изпълнил задължението си за подаване в нормативно установения срок - най-късно до 30.11.2021 г. включително, заявление за издаване /издаване и прехвърляне/ на гаранции за произход съгласно чл. 34, ал. 8 от Закона за енергията от възобновяеми източници и чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба № РД-16-1117 от 14.10.2011г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници.

Г. заявление постъпило едва на 09.07.2022 г., когато нарушението било и установено от компетентните лица в А..

С писмо, изх. № АДП-655 от 13.07.2022 г., Г. Т. била поканена за съставяне на АВАН в сградата на А.. В тази връзка и в присъствието на Г. Т. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 453/25.08.2022 г. от С. С. К., на длъжност „главен експерт“ в отдел „Контрол по възобновяемите източници на енергия“ в дирекция “Контрол и Информация” в А., оправомощен със Заповед №

РД-04-172/01.04.2022г. на изпълнителния директор на А. Срещу така съставения АУАН не постъпили писмени възражения. В АУАН било посочено, че ЕТ е имал задължение да подаде пред А. заявление за издаване и прехвърляне на гаранции за произход на енергията, произведена за месец октомври 2021 г. от енергиен обект ФТЕЦ „Вещица”, находящ се в област В., [община], [населено място], УПИ VI-102, кв. 18, ПИ 0090009 и ПИ 009036 с обща инсталирана мощност 0,1128 MW не по-късно от 30.11.2021 г., както и че нарушението е довършено в сградата на А. в [населено място], [улица] на 01.12.2021 г.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и процесното наказателно постановление /НП/ № 16/23.09.2022 г. от Изпълнителен директор на Агенцията за устойчиво енергийно развитие, с което на ЕТ „ГАБРИЕЛА ТОДОРОВА - СОЛАР”, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание "имуществена санкция" на основание чл. 64, ал. 1 от ЗЕВИ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 34, ал. 8 от ЗЕВИ, и чл. 4, ал. 3, т. 2 от Наредба №РД-16-1117/14.10.2011г.

Въз основа на установеното от фактическа страна, районният съдът е обосновал и правните си изводи, относно правилност на издаденото НП и го е потвърдил.

Решението е правилно.

Съдът не може да се съгласи с изложеното от жалбоподателя, че е неправилна квалификацията на нарушението, включително и некоректно посочена, с оглед на различните хипотези, предвидени в чл. 34, ал. 8 от ЗЕВИ. Текстът на разпоредбата предвижда, че за изкупената електрическа енергия по чл. 31, ал. 5, т. 1 производителите заявяват издаване на гаранции за произход и ги прехвърлят на обществения доставчик, съответно на крайния снабдител. Според чл. 35, ал. 4 от ЗЕВИ, условията и редът за издаване, прехвърляне и отмяна на гаранциите за произход, както и условията и редът за признаване на гаранциите за произход се определят с наредба на министъра на енергетиката. В чл. 4, ал. 3, т. 1 от наредбата №РД-16-1117 от 14.10.2011 г. за условията и реда за издаване, прехвърляне, отмяна и признаване на гаранциите за произход на енергията от възобновяеми източници, се предвижда, че гаранции за произход на произведената енергия от възобновяеми източници се издават въз основа на заявление от производителя, подадено в А. по образец съгласно приложението след изтичане на календарния месец, в който е произведена енергията, но не по-късно от десет календарни месеца след месеца, в който енергията е произведена - от производител по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ - с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

Т. описание е направено на нарушението, както в АУАН и в НП, а казаното означава, че правилно е квалифицирано деянието и правилно е посочена нарушената законова разпоредба на чл. 34, ал. 8 от ЗЕВИ и чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба №РД-161117/14.10.2011 г.

От така изложеното правилни са изводите на СРС за извършване на твърдяното нарушение, поради което законосъобразно НП е потвърдено.

С оглед изхода на спора, разноси не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани от ответника.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 89 от 09.01.2023 г., постановено по НАХД № 13014/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 15-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.